

podstatné skutečnosti a závěry pro přijetí konečných opatření. Komise rovněž změnila dobu platnosti opatření, aniž uvedla důvody, a žalobcům včas nezpřístupila nedůvěrnou část spisu ani jim nedala dostatečnou lhůtu na vyjádření se ke konečným informacím.

zjevně nesprávného posouzení relevantních skutečností, nesprávného právního posouzení, neuvedla důvody pro svůj závěr, porušila povinnost řádné péče a porušila práva na obhajobu, jakož i zásadu právní jistoty a legitimních očekávání žalobců.

Žaloba podaná dne 15. května 2013 — Marquis Energy v. Rada

(Věc T-277/13)

(2013/C 226/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Marquis Energy LLC (Hennepin, Spojené státy)
(zástupce: P. Vander Schueren, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 157/2013 ze dne 18. února 2013 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz bioethanolu pocházejícího ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 49, 22.2.2013, s. 10) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně; a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následujících deset žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že Komise jednala v rozporu se základním nařízením, jelikož se rozhodla pro celostátní clo a odmítla vyčíslit clo jednotlivě, ačkoli k tomu měla všechny potřebné informace. Žalobkyně v tomto ohledu poznamenává, že se Komise dopustila

2) Druhý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že Komise neupravila vývozní ceny v rámci výpočtu dumpingového rozpětí, jelikož vývozní ceny za směsi dotčených výrobců směsí nezaokrouhlila nahoru, čímž se dopustila zjevně nesprávného posouzení relevantních skutečností a nesprávného právního posouzení.

3) Třetí žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení relevantních skutečností a porušila základní nařízení a zásadu zákazu diskriminace tím, že nadhodnotila objem dovozu bioethanolu z USA a že s těmito dovozy nezacházela stejně jako s dovozy téhož výrobku ze třetích zemí.

4) Čtvrtý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila základní nařízení při výpočtech rozpětí újmy.

5) Pátý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila základní nařízení, když pro účely vymezení podstatné újmy vycházela z unijního výrobního odvětví, které podobný výrobek nevyrábí, a výrobní odvětví vymezila před tím, než vymezila výrobek.

6) Šestý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že napadené nařízení je vadné v důsledku zjevně nesprávného posouzení a právního posouzení, poněvadž podstatná újma, kterou upravuje, je vymezena na základě dat týkajících se nereprezentativního vzorku unijních výrobců.

7) Sedmý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že i v případě dalších příčin podstatné újmy existuje příčinná souvislost mezi dotčenými dovozy a údajnou újmou vzniklou unijnímu výrobnímu odvětví.

8) Osmý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení a porušila zásadu proporcionality, když přijala dumpingové opatření, které nebylo nezbytné.

9) Devátý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a porušila zásadu řádné správy a zákazu diskriminace závěrem, že její šetření bioethanolu pocházejícího z USA vycházelo z příslušné stížnosti, ačkoli tato stížnost nespĺňovala požadavky stanovené základním nařízením.

10) Desátý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že Komise opakovaně porušila právo žalobkyně na obhajobu a neuvedla důvody pro přijetí sporného nařízení vzhledem k tomu, že mezi konečnými informacemi, z nichž vycházelo, chybí podstatné skutečnosti a závěry pro přijetí konečných opatření. Komise rovněž změnila dobu platnosti opatření, aniž uvedla důvody, a žalobkyni včas nezpřístupnila nedůvěrnou část spisu a ani jí nedala dostatečnou lhůtu na vyjádření se ke konečným informacím.

Žaloba podaná dne 24. května 2013 — Ledra Advertising v. Komise a ECB

(Věc T-289/13)

(2013/C 226/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ledra Advertising Ltd (Nikósie, Kypr) (zástupci: C. Paschalides, Solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Evropská centrální banka a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalovaným náhradu škody ve výši 958 920,00 EUR z důvodu, že podmínky vyžadované podle Memoranda o porozumění ze dne 26. dubna 2013 mezi Kypr a žalovanými obsahují v bodech 1.23 až 1.27 požadavky, které jsou zjevně v rozporu s normami vyšší síly stanovícími ochranu jednotlivce, konkrétně s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 1 Protokolu č. 1 k Evropské úmluvě o lidských právech;
- prohlásil příslušné podmínky za neplatné a nařídil, aby byly na základě článku 19 smlouvy, kterou se zřizuje Evropský mechanismus stability (dále jen „Smlouva o EMS“) bezodkladně přehodnoceny nástroje finanční pomoci podle článků 14 až 18 této smlouvy za účelem provedení změn s cílem vyhovět rozsudku Tribunálu; a

— v rozsahu, v němž náhrada podle prvního bodu návrhových žádání neodráží skutečnost, že příslušné podmínky budou zrušeny, uložil náhradu škody za porušení článku 263 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že příslušné podmínky Memoranda o porozumění obsahují požadavky, které jsou ve „zjevném rozporu s normou vyšší síly, která stanoví ochranu jednotlivce“⁽¹⁾, neboť:

— uvedená norma má vyšší právní sílu, poněvadž jde o normu obsaženou v Listině a EÚLP;

— žalované jsou podle čl. 51 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 2 SFEU povinny respektovat a dodržovat základní práva zaručená Listinou a EÚLP; a

— bankovní vklady jsou majetkem ve smyslu uvedeného článku 17 Listiny a článku 1 protokolu 11 EÚLP.

2) Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že níže uvedená porušení byla natolik intenzivní, že se jednalo o závažné porušení normy vyšší právní síly, neboť:

— v době, kdy byly žalobkyni zabaveny její bankovní vklady, nebyly v rámci *acquis*, které upravuje zabavování bankovních vkladů, zavedeny žádné „podmínky, které stanoví zákon“, a to v rozporu s Listinou a Protokolem;

— vklady byly žalobkyni zabaveny bez „spravedlivé náhrady v přiměřené lhůtě“ v rozporu s článkem 17 Listiny a článkem 1 Protokolu;

— zabavení vkladů je *prima facie* protiprávní, ledaže je při „dodržení zásady proporcionality [... nezbytné a skutečně odpovídá] cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého“⁽²⁾;

— při posuzování veřejného zájmu podle článku 17 Listiny a článku 1 Protokolu nebyl zohledněn konkurující veřejný zájem na zabránění panice a „běhu na banky“ z krátkodobého a střednědobého hlediska;

— cílem nebylo poškodit či sankcionovat Kypr, ale pomoci tomuto státu a eurozóně poskytnutím podpory stability, a tedy nikoli destabilizovat její finanční orgány a hospodářskou životaschopnost, ale poskytnout úlevu; a